

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/286/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312221129
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2312221129.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený splnomocnencom: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: O. H., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom N. XXX/XX, O., v súčasnosti na neznámom mieste, v konaní zastúpený ustanoveným opatrovníkom K. L., zamestnankyňou Okresného súdu Galanta, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelium 2, Košice, IČO: 42 326 923, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23. apríla 2013, č.k. 23C/22/2013-51, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, v časti určenia neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky a v časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalobu žalobcu zamietol a súčasne určil, že zmluvná podmienka dojednaná v Dodatku k Zmluve o pripojení uzatvorenej medzi spoločnosťou T-mobile Slovensko, a. s., Vajnorská 100/A, Bratislava a žalovaným zo dňa 01.04.2009, v bode 3 Dodatku k Zmluve zo dňa 01.04.2009 v znení „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1, písm. c/, v bode 2 tohto Dodatku, alebo v článku 3, bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v článku 5, bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM-karty zo strany Podniku je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“ je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 52 ods. 1 a 4, § 53 ods. 1 a 4 písm. k/ a § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. článku VI Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, keď dospel k záveru, že žalobca uplatňuje proti žalovanému sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti a vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Uviedol, že neprijateľnosť sankcie, ktorej zaplatenia sa žalobca v tomto konaní domáhal sa osobitne prejavuje v spojení s časovým aspektom jej uloženia. Žalobca, resp. jeho právny predchodca ako dodávateľ vôbec nerozlišuje medzi prípadom, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, keď spotrebiteľ ukončí zmluvu na začiatku doby viazanosti. V oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Ustanovenia

§ 544 a 545 Občianskeho zákonníka nevylučuje možnosť dojednaní zmluvnej pokuty za omeškanie s platením peňažného záväzku. Umožňuje však dojednanie, ktorým výšku zmluvnej pokuty je možné vyjadriť aj percentuálnou čiastkou v závislosti na dĺžke doby porušenia povinnosti. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi, ani jeho právnomu predchodcovi právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť. Pokiaľ ide o moderačné právo súdu vo vzťahu k výške zmluvnej pokuty, je potrebné uviesť, že súd nevidel riešenie len v čiastočnej neplatnosti zmluvnej pokuty a bolo by aj problematické nastaviť výšku zmluvnej pokuty, aby plnila význam pre dodávateľa a nepoškodzovala spotrebiteľa. Len čiastočné zneplatnenie zmluvnej pokuty by navyiac nieslo riziko, že navrhovateľa by neodradilo takéto opatrenie, pretože v prípade súdnej kontroly by bola len sporadicky zmluvná pokuta zmoderovaná a predsa len by zostala a neprímerane by regulovala vzťahy neurčitého počtu spotrebiteľov. Okrem toho absolútna neplatnosť zmluvnej podmienky vylučuje právnu úpravu, ktorá by súdu umožňovala obsah zmluvnej podmienky zmeniť následne potom, ako jej neprijateľnosť konštatuje. Nakoľko súd určil zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky a nepriznal plnenie dodávateľovi v súlade s ust. § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. súd v rozsudku, ktorým rozhodoval vo veci samej aj bez návrhu vyslovil, že predmetná podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách právneho predchodcu žalobcu je neprijateľná. Ďalej uviedol, že žalobca súdu napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nepreukázal, že odporca nedodržel zmluvné povinnosti voči svojmu právnomu predchodcovi, v dôsledku čoho by žalovanému vznikla žalobcom tvrdená povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Samotnú faktúru č. 7908255297 zo dňa 08.09.2009 súd nepovažoval za dôkaz preukazujúci splnenie podmienky vzniku nároku právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Súd považoval za nepreukázané aj skutkové tvrdenia žalobcu, že žalovaný sa zaviazal splácať hodnotu mobilného telefónu po dobu dohodnutej viazanosti a že teda predmetné zariadenie v prípade dodržania viazanosti by bolo postupne splatené a že právny predchodca navrhovateľa poskytol dotáciu do predmetného mobilného telefónu v rozsahu 78 eur (z predložených dokladov navrhovateľa totiž vôbec nie je zrejmé, za akú cenu navrhovateľ získal predmetný mobilný telefón). Rovnako súd považoval za nepreukázané aj tvrdenia žalobcu, že jeho právnomu predchodcovi vznikla škoda vo výške 78 eur. Okrem toho je potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania súd nemal za preukázané, že by žalobcovi bolo postúpené jeho právnym predchodcom právo náhradu takejto škody vymáhať. Zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky žiadnym spôsobom nevyplýva, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. postúpila žalobcovi svoju pohľadávku voči žalovanému na náhradu škody v žalovanej výške. Okrem toho bolo potrebné nárok žalobcu na zmluvnú pokutu považovať za výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi z toho dôvodu, že pri takomto uplatnení, ku ktorému došlo zo strany osoby odlišnej od osoby samotného veriteľa, v prospech ktorého bola zmluvná pokuta dojednaná po tom, čo vo vzťahu k pôvodnému veriteľovi v minulosti súdy opakovane vo vzťahu k zmluvnej pokute judikovali, že výkon práva na zmluvnú pokutu je v rozpore s dobrými mravmi a je potrebné mu odmietnuť poskytnutie právnej ochrany, ak jeho účelom nie je dosiahnutie primárnych funkcií zmluvnej pokuty, ale obohatenie sa na úkor povinnej osoby, resp. jej šikana (porovnaj rozsudok NS ČR zo dňa 20.04.2004, sp. zn. 32 Odo 1047/ 2003, rozsudok NS ČR zo dňa 28.05.2007, sp. zn. 32 Odo 202/ 2006). Už z tohto konania veriteľa možno vyvodit', že nemal dostatočný záujem na uhradení zmluvnej pokuty, aj keď si bol vedomý porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného, ktoré tento jeho nárok zakladalo. Pritom treba poukázať na základné funkcie zmluvnej pokuty, ktorá má zabezpečovací, sankčný a kompetenčný charakter. Tieto základné funkcie však nárok na zmluvnú pokutu môže splniť prevažne vo vzťahu medzi účastníkmi dohody o zmluvnej pokute, teda voči oprávnenej osobe, v prospech ktorej bola zmluvná pokuta dojednaná a len vo vzťahu k tej povinnej osobe, ktorá nejaké povinnosti zo zmluvy porušila. Uplatnením nároku na zmluvnú pokutu v danom prípade, keď si ho uplatňuje navrhovateľ, ktorý je už postupníkom vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke, nedôjde k naplneniu ani zabezpečovacej, ani kompenzačnej funkcie zmluvnej pokuty a s ohľadom na dĺžku času, ktorá uplynula od porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným možno konštatovať, že nedôjde k naplneniu ani jej sankčnej funkcie. Takéto uplatnenie nároku na zmluvnú pokutu možno pokladať za šikanózne konanie vo vzťahu k žalovanému, ktoré by v súlade § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemalo požívať právnu ochranu. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., kde žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci by vzniklo právo na náhradu trov potrebných na účelné bránenie jeho práva, avšak nakoľko žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v celom rozsahu a žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť a vyhovieť návrhu navrhovateľa v celom rozsahu a zaviazat' odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Odvolaním uviedol, že súd prvého stupňa

neuviedol žiaden konkrétny argument, na základe ktorého považuje dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď súd prvého stupňa neuviedol, v čom spočíva nerovnováha práva a povinnosti strán k Dodatku k Zmluve o pripojení. Súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a jednak benefit, ktorý žalovaný získal v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb navrhovateľa resp. jeho právneho predchodcu počas 24 mesiacov. Aplikáciou argumentov uvedených súdom prvého stupňa možno dôjsť k záveru, že dojednanie akejkoľvek zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zo strany spotrebiteľa je dojednaním absolútne neplatným, nakoľko súd naň prihlíada ex off. Odvolateľ poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2013 č. k. 9Co/31/2012-157. Dojednanie o zmluvnej pokute je len zabezpečenie prospechu poskytnutého odporcovi a uplatnenie tohto práva vzniká navrhovateľovi až porušením primárnej povinnosti odporcu platiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas. Nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ako tvrdí súd prvého stupňa. K forme uzavretého Dodatku k Zmluve o pripojení odvolateľ uviedol, že ju nemožno bezvýhradne považovať za formulárový typ zmluvy, ktorý odporcovi neumožňuje ovplyvniť jeho obsah práve naopak. Druh mobilného telefónu si odporca mohol vybrať sám a podľa zvoleného modelu telefónu bola rozdielna výška jeho štandardnej a akciovej ceny a teda i zmluvnej pokuty. Odporca napr. vôbec nemusel k Zmluve o pripojení odkúpiť mobilný telefón, v čom by bola zmluvná pokuta automaticky znížená o jeho hodnotu. Motiváciou zákazníkov pre uzatvorenie Zmluvy o pripojení s viazanosťou 24 mesiacov bola práve akciová cena mobilného telefónu, ako i zvýhodnené volania či ceny mesačných programov, ktorých hodnotu navrhovateľ musel zabezpečiť zmluvnou pokutou pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.07.2011 sp. zn. 8Co/385/2011. Tvrdenie súdu prvého stupňa, že zmluvné podmienky bod 2 posledná veta Dodatku k Zmluve o pripojení spoločnosti T-mobile a bod 4 prvá veta Dodatku, na základe ktorých si navrhovateľ uplatňuje svoj návrh, boli vyhlásené za neprijateľné. Odvolateľ uviedol, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne vec právne posúdil, keď sa dostatočne nevysporiadal so zvýhodnenou kúpnu cenou mobilného telefónu a hodnotou benefitu, ktorý bol zabezpečený zmluvnou pokutou. O názoru, že odôvodnenie neprijateľnosti zmluvnej pokuty v rozsudku nemôže obstať ako dostatočné a presvedčivé odôvodnenie neprijateľnosti akejkoľvek zmluvnej podmienky v akejkoľvek Zmluve o pripojení ktoréhokoľvek telekomunikačného operátora. Odvolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013 č. k. 9Co/31/2012-157, v ktorom poukázal, že sa nestotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.4.2012 sp. zn. 16Co/33/2012. Z rozhodnutia vyplýva, že v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu bez ohľadu na to, či veriteľovi vôbec nejaká škoda vznikla. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 23C/22/2013 je zaplatenie sumy 248,95 eur s príslušenstvom.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá a súčasne určil, že zmluvná podmienka dojednaná v Dodatku k Zmluve o pripojení uzatvorenej medzi spoločnosťou T-mobile Slovensko, a. s., Vajnorská 100/A, Bratislava a žalovaným zo dňa 01.04.2009, v bode 3 Dodatku k Zmluve zo dňa 01.04.2009 v znení „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1, písm. c/, v bode 2 tohto Dodatku, alebo

v článku 3, bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v článku 5, bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM-karty zo strany Podniku je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“ je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Nakoľko sporná Zmluva o pripojení je spotrebiteľskou zmluvou, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého, ak sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia zmluvnej voľnosti. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednanie obsiahnuté v spornej Zmluve o pripojení týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Podľa názoru súdu, v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzavieraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že navrhovateľ ako právny nástupca dodávateľa nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane.

Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie sa účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti (§ 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka). Kládne sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy (tento obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje), aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V danej veci zmluvnú pokutu tak ako je dojednaná v spornej zmluve o pripojení považuje súd za neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplattenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje).

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namieta, že okresný súd sa dostatočne nevysporiadal so zvýhodnenou kúpnu cenou mobilného telefónu a hodnotou „benefitu“, ktorý bol zabezpečený zmluvnou pokutou, k tomu odvolací súd udáva, že zo žiadneho ustanovenia Zmluvy o pripojení v znení Dodatku k nej

nevyplýva povinnosť odporcu splatiť právneho predchodcovi navrhovateľa zvýhodnenú kúpnu cenu mobilného telefónu. Bolo len obchodnou politikou právneho predchodcu navrhovateľa, že predával mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú (trhovú) cenu; rozdiel medzi skutočnou (trhovou) a zvýhodnenou cenou mobilného telefónu je tak výsledkom zmluvného konsenzu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa menený prehodnotením rozhodnutia jeho právneho predchodcu, ak sa nesplnia očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. Podľa názoru odvolacieho súdu preto nemožno v dôsledku tvrdeného porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu platiť cenu služieb alebo zotrvať v zmluvnom vzťahu dojednaný čas, prehodnocovať obsah predtým uzavretých zmluvných dojednaní. Prípadná zvýhodnená kúpna cena mobilného telefónu alebo (bližšie nešpecifikovaná) hodnota „benefitu“ preto nemajú vplyv na posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute v prejednávanej veci.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej ako aj určenia neprijateľnosti neplatnosti zmluvných podmienok podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil, keď tento správne rozhodol aj o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalovaný návrh na priznanie náhrady trov konania nepodal a vedľajší účastník síce návrh na priznanie náhrady trov konania podal, avšak tieto v zákonnej lehote nevyčíslil.

Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.